

ต่อจากนั้นก็มีการประกาศของเอลียาห์ซึ่งเป็นเหมือนไฟ วาจาของเขาเผาผลาญเหมือนคบไฟ เขาทำให้เกิดขาดแคลนอาหารในหมู่ประชากร ความกระตือรือร้นของเขาทำให้ประชากรลดจำนวนลง เขาปิดท้องฟ้าตามพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทำให้ไฟลงมาจากท้องฟ้าถึงสามครั้ง ข้าแต่เอลียาห์ ท่านช่างมีชื่อเสียงรุ่งเรืองเพราะการอัศจรรย์ที่ได้กระทำ ใครบ้างจะอดตัวได้ว่าทนเท่าเทียมกับท่าน ท่านปลุกผู้ตายคนหนึ่งให้กลับคืนชีพ และพ้นจากแดนมรณะตามพระบัญชาของพระผู้สูงสุด ท่านผลึกษัตริย์หลายพระองค์ให้พิณาศ และปลุกบรรดาผู้ทรงเกียรติลงจากที่นอน ท่านได้ยินพระวาจาเตือนที่ภูเขาซีนาย ได้ยินพระวินิจฉัยลงโทษบนภูเขาโฮเรบ ท่านเจิมกษัตริย์หลายพระองค์ให้ลงโทษผู้กระทำผิด และเจิมบรรดาประกาศกให้สืบตำแหน่งต่อจากท่าน ท่านถูกยกขึ้นไปในพายุหมุนที่เป็นไฟ บนรถเทียมม้าเพลิง ท่านถูกกำหนดไว้ให้มาดำเนินประชากรในอนาคต... เพื่อนำจิตใจของบิดามารดาดีกับบุตร และแต่งตั้งบรรดาเผ่าของยาโคบขึ้นใหม่ บรรดาผู้ที่เคยเห็นท่านย่อมเป็นสุข เขาตายในความรัก เพราะเขาทั้งหลายจะได้มีชีวิตอย่างแน่นอนอีกด้วย

เมื่อเอลียาห์ถูกยกขึ้นไปในพายุหมุน เอลียาห์ก็ได้รับจิตของเขาย่างเต็มเปี่ยม เขาไม่เคยหวาดกลัวผู้ทรงอำนาจใด ๆ ตลอดชีวิต ไม่มีผู้ใดบังคับเขาได้ ไม่มีสิ่งใดยากเกินไปสำหรับเขา แม้ในหลุมศพ ร่างกายของเขาก็ยังประกาศพระวาจา ขณะที่ชีวิตอยู่ เขาทำปาฏิหาริย์ต่าง ๆ แม้เมื่อเขาตายแล้ว กิจการของเขาก็ยังน่าพิศวง

พระวรสาร

มธ 6:7-15

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า “เมื่อท่านอธิษฐานภาวนา จงอย่าพูดซ้ำเหมือนคนต่างศาสนา เขาคิดว่าถ้าเขาพูดมากพระเจ้าจะทรงสดับฟัง อย่าทำเหมือนเขาเลย เพราะพระบิดาของท่านทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการอะไร ก่อนที่ท่านจะขอเสียอีก เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงอธิษฐานภาวนาดังนี้

“ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์ พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ พระอาณาจักรจงมาถึง พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์ โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้ โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้าเหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้เป็นทาสของซาตาน แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ”

เพราะถ้าท่านให้อภัยผู้ทำความผิด พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ ก็จะประทานอภัยแก่ท่านด้วย แต่ถ้าท่านไม่ให้อภัยผู้ทำความผิด พระบิดาของท่านก็จะไม่ประทานอภัยแก่ท่านเช่นเดียวกัน”

พระเยซูเจ้าสอนเรื่องการภาวนาด้วยจิตใจ ไม่ต้องพูดซ้ำซาก เพราะพระบิดาทราบดีถึงความต้องการของเราแล้ว สิ่งสำคัญสำหรับชีวิตก็อยู่ในบทข้าแต่พระบิดาฯ ซึ่งแบ่งเป็น

สามประการแรก เกี่ยวกับพระเจ้าคือ ขอให้พระนามของพระองค์...พระอาณาจักรของพระองค์ และพระประสงค์ของพระองค์

อีกสามประการหลัง เกี่ยวกับชีวิตของเราคือ ขอบำรุงประจำวัน... โปรดยกโทษข้าพเจ้า...ให้พ้นจากการประจญ นักบุญมัทธิวก็นำมาให้ครบ 7 ประการคือ “โปรดช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความชั่วร้าย”

วันที่ 21 มิถุนายน 2555

มธ 6.7-15

ครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าลืมเอาพระคัมภีร์และหนังสือทำวัตรติดตัวไป ขณะเดินทางไปสถานที่แห่งหนึ่ง ข้าพเจ้าจึงสวดบทข้าแต่พระบิดาแทน ครั้งนี้ ข้าพเจ้ารำพึงถึงความหมายของบทภาวนานี้ดังนี้

“ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” พระเจ้าทรงพิจารณาเรา แต่ละคนว่าเป็นพี่น้องกัน และมีพระบิดาองค์เดียวกัน

“พระองค์สถิตในสวรรค์” พระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ และหมายความว่า ทรงเป็น “คุณพ่อของเรา” จึงเท่ากับเรามีพระบิดาเดียวกัน เราทุกคนจึงไม่แตกต่างกัน

เมื่อเราพูดว่า “พระนามพระองค์จึงเป็นที่สักการะ” หรือ “ความศักดิ์สิทธิ์จึงมีแด่พระเจ้า” เป็นการสรรเสริญพระเจ้าที่รักเรามากและรักเราอย่างไม่มีเงื่อนไข

เมื่อเราพูดว่า “พระอาณาจักรจงมาถึง” เราขอว่า ขอพระอาณาจักรแห่งความรัก สันติภาพและความชื่นชมยินดีมาครอบครองหัวใจเรา

เราสวดภาวนาว่า “พระประสงค์จงสำเร็จ...” ก็เป็นการประกาศว่า เราสามารถยอมรับและเชื่อว่าพระประสงค์จะสำเร็จไป เราเชื่อในพระปรีชาญาณและความรักของพระเจ้า. เราจึงสามารถหวังสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเรา

วลีที่ว่า “โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้” นักเทววิทยาคิดความวลีนี้ต่างกันไป แต่เมื่อเราสวดวลีนี้ เราต้องจำไว้ว่า มีประชาชนมากมายที่ต้องการอาหารฝ่ายกายและฝ่ายวิญญาณ

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ความสำคัญแก่การให้อภัยและการได้รับอภัย. เราจะไม่สามารถเข้าพระอาณาจักรของพระเจ้าซึ่งเป็นพระอาณาจักรแห่งความรักได้เลย ถ้าเราไม่ให้อภัยคนอื่น

วลีที่ว่า “โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แพ้การประจญ” การทดลองเหมือนที่พระเยซูเจ้าถูกประจญ ขณะที่พระองค์ประทับในสวนเกทเสมี ทรงผ่านการต่อสู้ครั้งใหญ่จนพระเสโทกลายเป็นเลือด เพื่อไม่สูญเสียความเชื่อ ความวางใจในพระเจ้า

และในที่สุดท้าย “แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ” เราขอองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ปลดปล่อยเราจากคนหรือสภาวะแวดล้อมที่ปีศาจใช้ทำร้ายเรา โปรดช่วยเราให้หลีกเลี่ยงโอกาสบาปที่ทำให้เราห่างไกลพระเจ้า

“บทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย” คือบทภาวนาบทเดียวที่พระคริสตเจ้าได้ทรงสอนเรา และเป็นบทภาวนาที่สมบูรณ์ที่รวมเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าและกันและกัน